

Egypte 2005 deel 3

Wat heb ik nu weer aan m'n fietsbel hangen! M'n botol tjebok fles is met de optocht mee. Nu moet ik toegeven dat deze aan vernieuwing toe is en ons al bij vele reizen heeft

vergezeld, maar toch!

M'n oog valt op een anderhalve liter fles drinkwater op de wastafel – voor gebruik bij tandenpoetsen en medicijnen innemen - en ik heb toen het zeer dure drinkwater maar gebruikt.

Bij nadere inspectie van het toilet blijkt er aan de rechterkant aan de buitenkant van de toiletpot een handgrote knop te zitten en, wanneer hierop wordt gedrukt, wordt een straaltje water via een dun busje in het toilet gespoten.....

Maar, dat is toch héél wat anders dan het zacht kabbelende water vanuit een botol tjebok, ja? Ostentatief heb ik de gebruikte fles opnieuw naast het toilet geplaatst en een nieuwe fles uit de koelkast gehaald. Iedere dag, of we deze gebruiken of niet, wordt deze gevuld met twee flessen en dát terwijl wij all inclusieve zijn en overal gratis een fles water kunnen bemachtigen, in het resort welteverstaan.

Ze zijn in het Midden Oosten toch wel wat meer gevorderd – ik bedoel op sanitair gebied - dan hier in Nederland, ja. Op de toiletten bij de eetzaal en ook bij het terras op het strand zijn

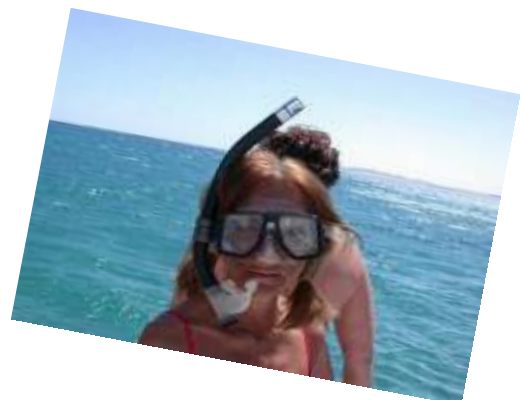
speciale douches hiervoor in gebruik. Ik heb uit Indonesië ook zo'n toilet douche gekocht voor mijn toilet in Nederland.

Na het ontbijt besluiten we naar het strand te gaan. Het waait nog wel, maar niet zo hard en ik verbaas me over de opstelling van de ligbedden en de omheining hiervan. Deze is loodzwaar om op te tillen voor een eventuele andere opstelling en bestaat uit gevlochten takken. Idem de enorme parasol. Pas in de tweede week begrijp ik het waaróm! Er is een handig tafeltje om de

parasol en vanuit het strandterras laten we ons bedienen. Ze komen zelfs met menu kaarten langs voor een beperkte lunch wanneer ik me niet naar de eetzaal wens te begeven en op m'n ligbed wil blijven luieren. Een biertje voor mij en een ouzo voor Peter. Ja, het begint al vroeg dat drinken.....

Ik neem voor het eerst een duik in de Rode Zee met m'n snorkel. De oever is bezaaid met aangespoelde kwallen die, naar later blijkt, geen jeuk opleveren. Net kleine balletjes gelatine. Ik zie fantastisch

gekleurde vissen en zelfs sponsen! Ook de vervaarlijke zee-egels die als een zwarte massa bijeen zijn geklit op een rif. De reisleidster heeft gewaarschuwd dat er nogal veel zee-egels zijn en ik doe dan ook zeer voorzichtig wanneer ik met m'n blote pootjes aan wal ga.

Ik doe mee met volleybal en les in belly dance en ontvang twee tickets voor de tombola in de

partytent Oasis (hierover later meer) en sloof me ook uit in fitness.

De disjockey laat lekkere muziek horen en we genieten volop. Ik ontdek ook voor het eerst dat op die locatie een speciaal kinderparadijs is aangelegd waar het actieteam zich uitslooft voor de kleintjes.

Na weer een overdadige middagmaaltijd in de eetzaal doe ik m'n siësta.

Wij hebben een avondwandeling te goed van guest-relation en ik merk nu pas de detective poort op voordat we het resort uitwandelen.

Ik krijg – later – haast medelijden met de

bewakers die niet anders te doen hebben dan het resort waarin we zitten te bewaken. Om de haverklap gaat de pieptoon af, maar vergissen jullie je niet, ze weten exact wie er in- en uitwandelt.

Op naar het bijbehorende hotel Empire (iets verderop in de straat) waar Annemiek (guest-relation) ons opwacht. Waar wij zitten heet Triton Empire Beach resort. Ben ik ff blij dat we daar niet hebben geboekt.....wat een saaie bedoening. Op een soort binnenplaats van het hotel bevindt zich het zwembad met daarom heen etages hoog de hotelkamers zodat, wanneer ik daar een duik neem in dat zwembad me als een goudvis in een kom zal wanen.

Het is geen wandeling geweest, althans voor mij. Bijna in looppas wijst ze ons het postkantoor en alle belangwekkende gebouwen en ik was kapot na afloop. Nu heb ik die dag dan ook wel heel veel gedaan, dat wel.....

In een winkel kopen wij de beschermende schoentjes voor het geval we op een zee-egel zullen trappen, twee grote badlakens van uitstekende kwaliteit voor maar omgerekend eur. 6,00,

boeken wij twee excursies bij de reisleidster, want ik wil wel méér zien van Egypte dan alleen strand en zee. Verder laat Annemiek ons ook het oude gedeelte zien van de stad waar de straten ongeplaveid zijn en waar ik écht niet in m'n uppie zal winkelen. Gezellig is het hier wel en je ziet nauwelijks toeristen. In de gauwigheid heeft Annemiek een flinke spiegel gekocht waarmee Peter loopt te sjouwen. Ik houd m'n hart vast dat het een drama gaat worden wanneer hij, met spiegel en al, zich wil omdraaien en zie het al helemaal voor me: a la comedy capers.....Er is een straat afgezet met dranghekken en militairen volledige bewapend. Daar mogen geen onbevoegden in.

Op deze dag ben ik in één keer zwart geblakerd. Niet te filmen. M'n lichaam gloeit aan alle kanten en ik heb het gevoel dat m'n gezicht papperig en zacht aanvoelt. Een combinatie van wind, hete zon en zee.

Overigens, na 15.00 uur gaat de zon al zakken en neemt de wind wat toe. Het wordt wat koeler. Ja, daarin heb ik me goed vergist en heb het kunnen weten! Het is een woestijnklimaat: de dagen zonnig en heet, de nachten koud.

Op ons terras voor ons appartement drinken we nog wat wijn en gaan we naar onze pulau kapok. Morgen zien we dan wel weer.
p.s. de foto's bij het begin van dit artikel zijn de handdoekcreaties op ons bed die elke dag verschillen. Mooi hè?

Wordt vervolgd
Mila Boom-Schenkhuizen

